

"BETROKKENHEID"

21ste jaargang nr. 3

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

NIEUWSBRIEF VOOR DE DESSELSE BEVOLKING

april 2015

In de kijker: Ellen Verhoeven

Ellen, 32 jaar jong, is geboren en getogen in Geel.

Ze groeide op in Winkelomheide, liep er school en volgde de opleiding schilder- en decoratietechnieken aan de Technische Scholen Sint-Jozef te Geel. Ze woonde ook nog even in Witgoor, om zich na haar huwelijk met Koen Huysmans (onze fractieleider in de gemeenteraad) in 2012 in de Hoogveldestraat te vestigen. Ze is de mama van Jos, 9 jaar, en Robrecht, 3 jaar.

Na buitenshuis gewerkt te hebben komt de zorg voor haar gezin nu op de eerste plaats.

Daarnaast is Ellen eveneens een sterk geëngageerde vrouw.

Dat engagement vertaalt ze samen met haar echtgenoot in een sterke politieke interesse. Daar is het ook dat veel zaken uit de samenleving bepaald, dan wel aangestuurd worden.

Aanvankelijk was Ellen alleen bij de N-VA jongeren actief, maar sinds kort als één van onze ondervoorzitters, samen met Fons Dries, in onze lokale Desselse werking. Vanuit die functie legt ze zich vooral toe op heel wat interne praktische zaken.

Als er wat moet gebeuren, Ellen is op het appel.

We zijn natuurlijk zeer blij met het engagement dat zulke jonge mensen willen opnemen.

Zonder hun betrokkenheid zou het maar schraal zijn; in de politiek, in de samenleving.

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Sportieve lente

Beste mensen,
De lente is eindelijk manifest in het land. Ik ben vroeg opgestaan. Tien km gelopen met het oog op de Antwerp 10 miles en de Desselse Foorloop op Sinksenmaandag en klaar om een nieuw voorwoord te schrijven voor alweer een nieuwe Betrokkenheid. De zoveelste sinds 2000. Ik ben de tel kwijtgeraakt...

Lente, en daarover een sausje sport. Kijken we er allemaal niet naar uit? Diegenen die het fysisch kunnen natuurlijk. Maar ook voor de anderen zal wat meer licht, wat meer warmte extra energie geven.

Het doet een mens deugd.

Dat er in onze gemeente zoveel gesport wordt stemt mij gelukkig. Vanuit de gemeente werd heel wat geïnvesteerd in infrastructuur en personeel. Vrijwilligers in sportraad en sportclubs zorgen voor een hemelsbreed aanbod voor jong en oud, validen en andersvaliden.

Bovendien wordt er naast het zo belangrijke clubgebeuren ook zeer veel individueel gesport. Wielertoeristen, joggers en wandelaars zien we in en langs de Desselse straten. Dessel mag op sportief vlak gezien worden. In aanbod. In resultaten.

Ik kan er ook van genieten. Actief; wat lopen, wat joggen. Zo de dag beginnen en je hebt een energieboost waar je de hele dag op kunt teren. Maar ook passief. Kijken: voetbal, volleybal, wielrennen, enz.

Het levert sociale contacten op en je komt er mee onder de mensen. Laten we er een sportief jaar van maken. Is gezond, steekt ons in een goed vel en zorgt voor een frisse geest. Doen!

Kris Van Dijck
Burgemeester

Geurhinder Heide.

Het is niet direct onze stijl om publiekelijk te berichten over milieu- en/of bouwovertradingen, maar als onze geloofwaardigheid in het gedrang dreigt te komen, dan is zwijgen niet langer een optie...

De omgeving van Molenhoek en Kuilstraat, van aan de Turnhoutsebaan tot de hele Heide is al maanden slachtoffer van een intense gasgeurhinder. Sommigen twifelen aan de optredingsbereidheid van het gemeentebestuur. Daarom deze duiding:

Illegale mestopslag

Eind december kwamen de eerste klachten binnen van een sterke gasgeur ter hoogte van Kuilstraat en Turnhoutsebaan. Gevreesd werd voor een gaslek. Zowel de brandweer als Eandis, de beheerder van het aardgasnet, hebben dagenlang vruchteloos naar de oorzaak van die gas geur gezocht. Duidelijkheid kwam er pas na een melding van de mestbank aan de milieuambtenaar van de gemeente over abnormaal veel mesttransporten naar een landbouwbedrijf langs de Molenhoek.

Snel bleek dat een illegaal opgetrokken mestreservoir van 6.000 m³ aan de oorzaak lag van de geurhinder. De in deze silo opgeslagen mestsubstantie was aan het gisten gegaan...

Aangezien voor deze mestsilo milieu- noch bouwvergunning aangevraagd, laat staan verleend werd, werd er onmiddellijk PV opgesteld. Maar daarmee was de mest nog niet weg en de hinder verdwenen. Op 8 januari werd de bewuste landbouwer in een schrijven van de gemeente aangemaand de silo onmiddellijk te ledigen en het bassin te verwijderen.

Bestuurlijke maatregelen

Omdat er niks gebeurde vaardigde de burgemeester een maand later een bestuurlijke maatregel uit waarbij de eigenaar en de exploitant van het mestreservoir aangemaand werden zo spoedig mogelijk het reservoir te ledigen. Dit met in acht name van redelijke termijnen. De burgemeester kon niet anders aangezien er nergens opvangcapaciteit voorhanden was voor die 6.000 m³ en men bovendien nog geen mest mocht uitstrooien op de velden. Een impasse als het ware. De einddatum werd vastgelegd op 31 maart en de milieuambtenaar moest wekelijks gerapporteerd worden over de evolutie van het ledigen van het reservoir. Beide voorwaarden werden zonder schroom genegeerd. Geen rapporteringen en op 30 maart werd de vraag gesteld voor uitstel tot 15 mei. Iets wat de burgemeester niet aanvaardde. Op 9 april werd bovendien vastgesteld dat er nog steeds een 4.500 m³ mest in de silo opgeslagen was terwijl er nog steeds klachten van geurhinder binnenkwamen. Opnieuw volgde een PV. Om de druk hoog te houden en de overtreders aan te zetten tot spoed werd op 10 april een tweede bestuurlijke maatregel uitgevaardigd met daarin een strak stappenplan.

Bouw- en milieuvergunning

Terwijl het probleem van de geurhinder niet opgelost raakte en de bestuurlijke maatregelen genegeerd werden, werd door de landbouwer wel een milieu- en bouwvergunning aangevraagd. Een regularisatie als het ware. Deze aanvragen werden in ontvangst genomen en zijn in de loop van de maand april ook onderwerp van een openbaar onderzoek.

JONG NVA
 Jolien Wuyts - 0478 63 54 54

N-VA secretariaat

Biezenstraat 28.
 Tel. 0477 63 24 92 - Diana Slegers
 e-mail: kris.vandijck@n-va.be
 www.n-va.be/dessel - www.krisvandijck.be
 Het secretariaat is maandag en vrijdag toegankelijk van 09.00 tot 12.00 uur en op afspraak.
 Kris Van Dijck is bereikbaar na afspraak.

VU: Jan Luyten - www.n-va.be
Hoogveldestraat 38 - 2480 Dessel

Wegenwerken Lukasstraat.

Op de gemeenteraad van april werd het lastenboek ter goedkeuring voorgelegd voor heel wat verbeteringswerken in de Lukasstraat. Een aantal bomen werden gerooid en de verouderde groenvoorziening werd verwijderd. Vooreerst zal een nieuw fietspad aangelegd worden aan de kant van de Alfons Smet Residenties. Ter hoogte van deze residenties zal het fietspad ook door de voortuinstrook lopen. Hiertoe werd eerder reeds een rooi- en onteigeningsplan goedgekeurd. Tussen de bomen aan de residenties komen parkeervakken zodat er niet op de weg wordt geparkeerd. Niettegenstaande er voldoende parkeerplaatsen zijn op hun eigen domein, is dit nodig. Ook mensen die in de straat wonen krijgen wel eens bezoekers... Aan de overkant blijft het parkeerverbod van kracht en wordt een nieuw voetpad aangelegd.

Rondpunt.

In de vorige Betrokkenheid schreven we over het nieuwe rondpunt aan de Gravenstraat-Kastelsedijk-Boeretangsedreef dat midden april zal open gaan. We willen bij deze de hardnekkige geruchten weerleggen dat dit rondpunt te klein is voor vrachtwagens. Het rondpunt heeft een diameter van 32 m., straal 16 m. Dit is 12 m. meer dan het rondpunt in Retie, op het einde van de ring aan de Turnhoutsebaan dat een diameter heeft van 20 m.

Daar nog geen vrachtwagens gezien?

Met dit rondpunt creëert het gemeentebestuur in ieder geval een veel veiligere situatie voor alle weggebruikers.

Licentie Dessel Sport.

Om als voetbalclub te mogen deelnemen aan de competitie in eerste of tweede nationale moet je over een licentie beschikken. Het systeem van licenties heeft als het ware twee doelstellingen. Ten eerste wil men bij de licentieaanvraag nagaan of de club wel in een voetbalstadion speelt dat voldoende veiligheid en comfort kan garanderen aan spelers en supporters. En of de club financieel-economisch voldoende gezond is: dat de financiën op orde zijn, de schulden realistisch zijn, spelerscontracten in orde zijn, enz. Terechte eisen als je het mij vraagt. Zeker de financieel-economische. In de sport is het er toch om te doen om zich op een faire wijze met elkaar te meten. Wie is de beste? En wanneer je dat doet door valselijk boven je stand te leven, door spelers niet te betalen, door schulden te maken, dan ben je aan het bedriegen. Bedriegers die moeten eruit!

In ons voetbal wordt er bovendien een onderscheid gemaakt tussen een licentie voor eerste en een licentie voor tweede klasse. Die voor eerste is vooral veel strenger op het vlak van capaciteit en infrastructuur.

De voorbije maanden was er de vrees dat de clubs uit tweede nationale ook aan strengere infrastructurele voorwaarden zouden moeten gaan voldoen. Voor Dessel Sport betekende dat een uitbreiding van een 650 naar 1.500 zitplaatsen en een aanpassing van de verlichting van 400 lux naar 800 lux. Gekke investeringen als je weet dat die zitplaatsen nooit gebruikt zullen worden en de verlichting

ook ruimschoots volstaat. Bovendien kent het Armand Melisstadion geen capaciteitsprobleem. Bij de ontvangst van Antwerp, Club Brugge of KV Mechelen, of de door Witgoor Sport in het Dessels stadion gespeelde wedstrijd tegen Beerschot-Wilrijk, vier clubs die met een grote supportersaanhang komen afgezakt, was het stadion nooit uitverkocht.

De burgemeesters van Heist-op-den-Berg, Geel en ikzelf hebben de bondsinstanties ook gewezen op die al te absurde infrastructurele voorwaarden voor clubs in tweede, terwijl ook wij pal achter de financieel-economische staan. Van de week werd duidelijk dat van de achttien clubs in tweede nationale slechts tien een licentie voor tweede klasse krijgen: STVV, Lommel, Eupen, OHL, Virton, Roeselare, Patro Eisden, Heist, Geel en Dessel. De eerste vier van die tien komen ook in aanmerking om te voetballen in eerste. Bijtjesdag in tweede titelde een voetbalwebsite. En wat opmerkelijk is, de kleineren: Patro, Heist, Geel en Dessel zijn bij die tien.

Vele grote namen in het voetbal dienden geen aanvraag in: Racing Mechelen, Bergen en Woluwe-Zaventem. Of konden de lakmoesproef niet doorstaan: Antwerp, Eendracht Aalst, Seraing, Tubeke en White Star Brussels. Het door hen ingediende dossier kreeg een onvoldoende op het rekest, al kondigen ze wel aan hun gelijk toch nog te gaan afdwingen bij het BAS, het Belgisch Arbitragehof voor de Sport. Wat daar uit de bus zal komen is af te wachten, maar in de wetenschap dat er op dit moment ook maar twee clubs in derde klasse in

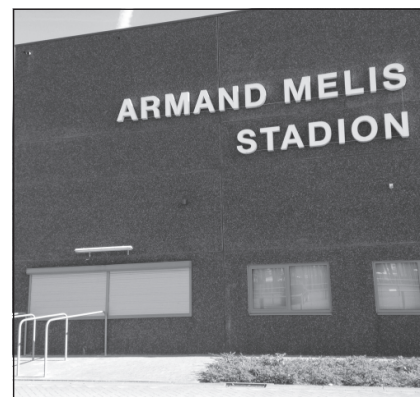
Uit het N-VA Verkiezingsprogramma:

Gevaarlijke kruispunten worden heraangelegd of voorzien van de nodige signalisatie om het gebruik ervan veiliger te maken. Systematisch worden stoepen- en fietspaden, maar ook wegen hersteld. Heraanleg of asfaltering, afhankelijk van de toestand. Prioritaire aandacht gaat naar die fietspaden die er het slechtst aan toe zijn.

*Samen besturen,
goed besturen!*

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

orde zijn met een licentie voor tweede, is het toch een open vraag met hoeveel ploegen de Proximus League in het seizoen 2015-2016 zal gespeeld worden... Als Dessels burgemeester vind ik het ontzettend knap dat Dessel Sport bij die tien is. Onze Desselse club heeft doorheen de jaren bewezen zich op een gezonde, sportieve wijze te kunnen handhaven op de op één na hoogste ladder van het nationaal voetbal, zonder ooit te hebben met faillissementen, fusies of overnames. Een kwaliteitsvolle jeugdwerking (sinds dit seizoen ook in samenwerking met Witgoor Sport), een prachtige moderne eigen accommodatie (met straks ook de opening van een nieuw jeugdcomplex) en vele geëngageerde vrijwilligers in bestuur en overal waar er handen uit de mouwen moeten gestoken worden, overgoten met een belangrijke saus van realisme, ver weg van grootsheidswaan, zijn de Desselse ingrediënten voor dit succes. Mogen we daar niet fier op zijn?! Gelezen op www.krisvandijck.be:

Een wijze Berber.

Het wordt voorspelbaar. Telkens als de Antwerpse burgemeester en N-VA-voorzitter Bart De Wever meent zich te moeten uitspreken over het integratiebeleid, haasten alle mediaschutters zich achter hun boordkanonnen. Dan blijkt het land ineens over een pak islamspecialisten te beschikken die in elk praatprogramma hun kennis etaleren. Het was niet anders met de jongste rel rond De Wever, die dit keer de Berbergemeenschap zou hebben geschoffeerd. Zoals in het verleden onttaarde de opstoot in een krakeel over het eigen gelijk. Maar een bruikbaar idee om het ontsporende integratiebeleid bij te sturen, bleef alweer achterwege.

In twee bijdragen in De Tijd werd de vinger nochtans heel precies op de kern van het probleem gelegd. In een eerste stuk werden de statistieken ontrold van de werkloosheid, de armoede en de schoolachterstand in een aantal Antwerpse probleemwijken. Wie de cijfers van de Nationale Bank bekijkt, stelt vast dat sommige cijfers, zeker die van de werkloosheid onder de Belgen van allochtone afkomst, nog schrijnender zijn in Brussel en Wallonië. Wat dan weer aantoonde dat dit geen uitgesproken Vlaams, laat staan Antwerps probleem is, maar wel een armoede- en onderwijsprobleem. Dat werd bevestigd in een recente bijdrage in The Economist over de slaagkansen van de verschillende groepen in Frankrijk. Daar blijkt de sociale mobiliteit van Tunesiërs en Marokkanen groter dan die van Algerijnen, veelal Berbers, en Portugezen.

In zijn column in De Tijd had Andreas Tirez het over het belang van sociale mobiliteit en de nood aan investeringen in een gelijkemansbeleid 'waarvan de opbrengst pas binnen tien of twintig jaar te zien zal zijn'.

Nieuw is dat allemaal niet. Alleen hebben de Belgische traditionele partijen er de voorbije jaren amper aandacht aan besteed en zich een goed geweten gekocht bij het middenveld 'met subsidies voor de nutteloze integratie-industrie', zoals Khalid El Jafoufi en Abdelhay Ben Abdelalh van de webstek De Andere Mening terecht opmerken.

Pijnlijke passage

Goed tien jaar geleden verscheen in Frankrijk een interviewboek met Jean Daniel, de bekende medeoprichter en commentator van Le Nouvel Observateur, het totemweekblad van links Frankrijk. In 'Cet étranger qui me ressemble' overschouwde de oude strijdmakker van Jean-Paul Sartre, Pierre Mendès France en François Mitterrand zijn journalistieke loopbaan.

Jean Daniel werd als Jean Daniel Bensaïd geboren in Algerije, in een Joodse familie. Als jonge reporter maakte hij ophef met onthullingen over het Franse optreden in zijn geboorteland en over de folteringen van Algerijnse opstandelingen door het Franse leger. Daarom werd het weekblad waar hij toen voor werkte, L'Express, op last van de Franse regering meermaals uit de rekken gehaald.

Een pijnlijke passage in het interviewboek is die waar hem wordt gevraagd welke zijn grootste politieke ontgoochelingen waren. Want Daniel, die zijn linkse etiket als een ereteken droeg en al heel vroeg voor de dekolonisatie ijverde, moest toegeven dat hij de gevolgen van de massale migratie uit de Noord-Afrikaanse landen niet had zien aankomen. Het gevolg van dat migratiebeleid, zowel door rechts als door links, noemde hij zijn grootste ontgoocheling.

'Aanvankelijk kwamen die landverhuizers uit de Arabische landen naar hier om hun kinderen een Franse opvoeding te geven', zegt Daniel. 'Maar gaandeweg is die houding omgeslagen en eisten de migranten dat de Franse overheid de cultuur die zij hadden achtergelaten voor haar rekening nam.' En hij citeerde een van zijn vrienden, een Berber uit het Algerijnse Kabylie, die hem schreef: 'Ik ben destijds naar Frankrijk gekomen om te ontsnappen aan de Arabisch-islamitische druk en die vind ik hier nu terug, maar nog verstikkender'. De legerdienst, de gemengde scholen en de kerk, de doorgeef-

luiken van de Franse waarden, en bijgevolg ook van de integratie, werkten niet meer, stelde Daniel vast. Integratie werd gaandeweg een vies woord, vooral onder weldenkend links. Met als gevolg dat 'Frankrijk is veranderd', stelde hij. Praten als Le Pen

Hij sprak er de opeenvolgende presidenten Valéry Giscard d'Estaing, François Mitterrand en Jacques Chirac op aan. Zij wuifden zijn opmerking hautain weg of haalden hun schouders op. Mitterrand voerde in 1981 campagne met de slogan 'La force tranquille' op een affiche waarop de toren van een dorpskerk was te zien. Daniel zei tegen hem: 'Als u niet oplet, staan daar binnenkort twee minaretten naast.' Mitterrand antwoordde korzelig: 'U begint te praten als Le Pen.' Waarop de journalist repliceerde: 'Ik wil net voorkomen dat Le Pen u dit ooit voor de voeten gooit.'

Met zijn reductio ad Le Penum beschouwde Mitterrand de discussie als gesloten. Tot wanhoop van Daniel, die in de Parijse banlieue het ene getto naast het andere zag verrijzen. Vandaag rijden duizenden Fransen met 'Je suis Charlie' of 'Charlie vivra' op de autobumper. Ze doen dat heus niet allemaal omdat ze solidair zijn met de tekenaars van Charlie Hebdo die door islamitische terroristen werden vermoord. Die aanhoudende stickeractie verbergt een grote angst, en vaak ook racisme.

Wie dat allemaal al heel vroeg zag aankomen, was Mohammed Arkoun, een van de belangrijkste filosofen en islamgeleerden van zijn tijd en een vriend van Daniel. Arkoun was geboren in het Algerijnse Kabylie en ondervond als jonge Berber wat rechteloosheid en onderdrukking betekenen. Geschoold door Franse witte paters en gesteund door de befaamde oriëntalist Louis Massignon, belandde hij in volle Algerijnse oorlog via de universiteit van Algiers aan de Parijse Sorbonne. Daar doceerde hij vanaf 1971. Naderhand gaf hij gastcolleges in Amsterdam en Londen. Hij was ooit ook te gast aan de Gentse universiteit.

In al zijn uiteenzettingen was Arkoun, die in 2010 overleed, bijzonder hard voor het beleid dat de islam oppompt 'tot een ideologisch monster overblijft dat overal de kop opsteekt'. Niet minder streng was hij voor de migrantengemeenschap, en vooral voor het bedenkelijke niveau van het godsdienst-onderwijs van de imams die in Europa aan de slag zijn. 'Domme en onwetende mensen zijn gevaarlijke mensen', zei hij ooit over hen in een gesprek met het Nederlandse NRC. Hij wantrouwde daarom islamoloog Tariq Ramadan, 'omdat die de traditionele uitgangspunten van de koranlectuur niet ter discussie stelt' en daarom 'opgesloten zit in een grote gevangenis'. Arkoun hield ook niet op te waarschuwen voor het allergrootste gevaar: de politisering van de islam. Hij had dat mechanisme in werking gezien in Algerije. Al heel vroeg voorspelde hij dat dit voor de grootste miserie zou zorgen in heel het Midden-Oosten, waar vóór de oorlog amper sprake was van fundamentalisten en radicale moslims. Vandaag zijn de grootste slachtoffers van de gepolitiseerde islam de islamitische jongeren, die nauwelijks wetend wat de sharia inhoudt, toch naar Syrië trekken om er te vechten voor Islamitische Staat, een criminele organisatie. De belangrijkste hefbomen voor de integratie en vooral voor sociale mobiliteit van de islamitische gemeenschap zijn taal en onderwijs, benadrukte Arkoun. De depolitisering van de islam zou automatisch volgen. 'Alleen hebben we de nieuwkomers onvoldoende uitgelegd wat we wel en niet voor hen kunnen doen', betreunde Daniel. Daar dragen we nu de gevolgen van. Al is het niet te laat om die situatie te redden. Als we niet te beroerd zijn om fors te investeren in onderwijs, maar ook in de ondersteuning van gemeenschappen die geïsoleerd geraakten in de verpauperde binnensteden.

Door Rik Van Cauwelaert in De Tijd